

Poreikis bendrauti yra vienas svarbiausių kiekvieno žmogaus poreikių. Bendraudami žmonės keičiasi informacija, kuria savo socialinių ryšių tinklą, jame dalijasi savo mintimis, sprendžia problemas, sukuria santykius. Pirmuosius socialinius įgūdžius, reikalingus bendravimui, vaikas įgauna šeimoje. Paauglystėje jis juos plečia, atsiranda poreikis atsiskirti nuo tėvų, tad draugai tampa vieni svarbiausių asmenų vaiko gyvenime. Tai yra visiškai normalus procesas. Nuo to, kaip paauglys patenkina bendravimo poreikį, priklauso jo asmenybės formavimasis, sau ir kitiems keliami tikslai, suvokimas apie save ir aplinkinius. Neretai visas šis etapas tampa nemenku galvos skausmu tėvams. Jiems gali nepatikti besikeičianti vaiko asmenybė, pomėgiai, autonomiškumas ir, žinoma, draugai. Tačiau labai svarbu yra suprasti draugystės paauglystėje svarbą ir kaip ta draugystė klostosi. Toliau pateikiame informaciją apie tai, į ką svarbu atkreipti dėmesį.

1.

Paauglys draugaudamas atsako į daug sau svarbių klausimų. Koks aš? Kaip mane mato kiti? Kuo aš patinku ar nepatinku kitiems? Koks aš tampa su kitais? Kas man patinka? Kokios mano savybės? Ar galiu būti lyderis? Gauti atsakymus į šiuos klausimus yra svarbu kuriant savo asmenybę. Pati draugystė moko gilesnio žmogiško ryšio, be kurio neįmanoma sukurti sveikų santykių.

2.

Paaugliai vienas kitam gali daryti tiek teigiamą, tiek neigiamą įtaką. Jei pastebite, kad Jūsų vaiko draugai pasižymi delinkventiniu elgesiu, tai reiškia, kad Jūsų vaikas toje kompanijoje jaučiasi priimtas. Jei vaikas nuolat paniręs į kompiuterinius žaidimus, tai gali būti signalas, kad realybėje su kitomis bendraamžių grupėmis nepavyksta patenkinti bendravimo poreikio, tad virtualus pasaulis tampa vienas iš būdų priklausyti kažkokiai grupei.

3.

Atsiradęs paauglio agresyvumas gali būti susijęs su sunkumais užmezgant draugiškus santykius su kitais bendraamžiais. Jei paauglys pats patiria agresiją, tai gali būti susiję su draugų kiekiu mokykloje. Kuo daugiau draugų mokykloje turi vaikas, tuo rečiau patiria agresiją iš kitų bendraamžių. Jei paauglys yra atstumiamas bendraamžių, kaip gynybą jis gali pradėti naudoti fizinį ir psichologinį smurtą, ignoruoti suaugusiųjų pastabas.

Tėvai turėtų būti savo vaikų kuriamos draugystės su kitais stebėtojai, bet ne kontrolieriai. Draugystė paauglystėje reikalauja tam tikrų grupės priimtų normų, autonomijos. Tad tėvai, norintys padėti ar jaudindamiesi dėl vaiko mezgamų draugysčių, gali pasidalyti savo patirtimi, padėti pažinti paaugliui jo vaidmenį grupėje ir suprasti, ar ta grupė patenkina jo poreikius.

Ką daryti, jei Jūsų vaikas neturi draugų?

1

Atkreipkite dėmesį į tai, kokia padėtis namuose: ar yra priežasčių, dėl kurių vaikas galėtų patirti įtampą, nerimą ar išgyventi krizę, dėl kurios kiltų sunkumai užmezgant santykius su bendraamžiais.

2

Suteikite vaikui erdvės savirealizacijai. Nedrauskite mėgstamos veiklos, jei ji tiesiog nepatinka Jums.

3

Pasikalbėkite su vaiku apie esamą situaciją. Išsiaiškinkite, kaip jis jaučiasi dėl to, ką galvoja apie tai ar mato kokius nors sprendimo būdus.

